

Streda 14. decembra 2011

4. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že v budúcom protokole sa rybolovné možnosti budú upravovať v súlade s vedeckými odporúčaniami a posúdeniami príslušnej populácie, ako aj potrebami rybolovného sektora; ďalej trvá na tom, že rozhodnutia o technických opatreniach a rybolovných možnostiach musia byť prijaté na základe vedeckých odporúčaní a v konzultácii s rybármi;
5. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, aby akýkoľvek budúci protokol prispieval k rozvoju marockého systému riadenia rybolovu vrátane kontroly a dohľadu, vedeckého výskumu, rozvoja miestnych flotíl, odbornej prípravy, atď.;
6. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila väčšiu účinnosť pri využívaní sektorovej podpory a trvá na tom, že monitorovanie musí byť účinnejšie; domnieva sa, že dohoda o partnerstve v sektore rybolovu musí obsahovať účinné mechanizmy dohľadu, ktorých cieľom je zabezpečiť, aby sa prostriedky vyčlenené na rozvoj, a predovšetkým na skvalitnenie infraštruktúry v odvetví rybolovu, využívali správne;
7. vyzýva Komisiu, aby prijala všetky opatrenia nevyhnutné na získanie údajov potrebných na vykonávanie protokolu a umožnila tak, aby bol legislatívny postup transparentnejší;
8. vyzýva Komisiu, aby do dohody o partnerstve v sektore rybolovu vložila odsek o dodržiavaní ľudských práv, ktorý bol zahrnutý aj v uznesení Európskeho parlamentu z 25. novembra 2010 o ľudských právach a sociálnych a environmentálnych normách v dohodách o medzinárodnom obchode⁽¹⁾;
9. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že budúci protokol bude v plnej miere dodržiavať medzinárodné právo a bude prospešný pre všetky dotknuté miestne skupiny obyvateľstva;
10. vyzýva Komisiu, aby poskytla Parlamentu podrobnú písomnú správu o tom, ako boli v budúcom protokole zohľadnené želania Parlamentu;
11. ďalej vyzýva Komisiu, aby v súlade s ustanoveniami Lisabonskej zmluvy dodržiavala medziinštitucionálnu rámcovú dohodu a rešpektovala úlohu Európskeho parlamentu;
12. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Komisii, členským štátom a marockej vláde.

(1) Prijaté texty, P7_TA(2010)0434.

Vplyv finančnej krízy na sektor obrany

P7_TA(2011)0574

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. decembra 2011 o vplyve finančnej krízy na sektor obrany v členských štátoch EÚ (2011/2177(INI))

(2013/C 168 E/03)

Európsky parlament,

- so zreteľom na hlavu V Zmluvy o Európskej únii, najmä na články 21, 42, 45 a 46, ako aj Zmluvu o fungovaní Európskej únie a protokol č. 10 k nej pripojený,
- so zreteľom na Európsku bezpečnostnú stratégiu s názvom Bezpečná Európa v lepšom svete, ktorú schválila Európska rada 12. decembra 2003, ako aj na správu o jej vykonávaní s názvom Zaisťovanie bezpečnosti v meniacom sa svete, ktorú vypracovala vysoká predstaviteľka EÚ a schválila Európska rada v dňoch 11. – 12. decembra 2008,

Streda 14. decembra 2011

- so zreteľom na ciele, ktoré v decembri 2008 stanovila Európska rada s cieľom posilniť vojenské spôsobilosti,
- so zreteľom na závery Rady z 1. decembra 2011, 23. mája 2011, 31. januára 2011 a 9. decembra 2010 o spoločnej bezpečnostnej a obrannej politike (SBOP), o združovaní a spoločnom využívaní vojenských spôsobilostí, o SBOP a o rozvoji vojenských spôsobilostí,
- so zreteľom na rozhodnutie Rady 2011/411/SZBP z 12. júla 2011, ktorým sa vymedzuje štatút, sídlo a spôsob fungovania Európskej obrannej agentúry a ktorým sa zrušuje jednotná akcia 2004/551/SZBP ⁽¹⁾,
- so zreteľom na správu vysokej predstaviteľky o spoločnej bezpečnostnej a obrannej politike (SBOP), ktorú predložila počas schôdze Rady pre zahraničné veci 18. júla 2011,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/43/ES zo 6. mája 2009 o zjednodušení podmienok pre transfery výrobkov obranného priemyslu v rámci Spoločenstva ⁽²⁾,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/81/ES z 13. júla 2009 o koordinácii postupov pre zadávanie určitých zákaziek na práce, zákaziek na dodávku tovaru a zákaziek na služby verejnými obstarávateľmi alebo obstarávateľmi v oblastiach obrany a bezpečnosti a o zmene a doplnení smerníc 2004/17/ES a 2004/18/ES ⁽³⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenia z 11. mája 2011 o vývoji spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky v nadväznosti na nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy ⁽⁴⁾, z 23. novembra 2010 o civilno-vojenskej spolupráci a rozvoji civilno-vojenských spôsobilostí ⁽⁵⁾ a z 10. marca 2010 o uplatňovaní Európskej bezpečnostnej stratégie a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky ⁽⁶⁾, ako aj so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o európskej bezpečnostnej a obrannej politike,
- so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci a na stanovisko Výboru pre priemysel, výskum a energetiku (A7-0428/2011),

Všeobecné úvahy

1. s obavami berie na vedomie vrcholenie trendu posledných rokov robiť škrtky v obranných rozpočtoch väčšiny členských štátov EÚ v dôsledku finančnej, hospodárskej a dlhovej krízy a potenciálny negatívny dosah týchto opatrení na ich vojenské spôsobilosti, a tým aj na schopnosť EÚ účinne prebrať svoje zodpovednosti pri udržiavaní mieru, predchádzaní konfliktom a posilňovaní medzinárodnej bezpečnosti v súlade so zásadami Charty OSN, ak členské štáty nenahradia tieto straty zvýšenou spolupracou a koordináciou v Európe; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že obrana je verejným statkom, ktorý ovplyvňuje bezpečnosť všetkých európskych občanov, a že v duchu spolupráce, rozdelenia zaťaženia a efektívnosti nákladov k nej musia prispievať všetky členské štáty;

2. upozorňuje, že nekoordinované rozpočtové škrtky v sektore obrany by mohli spôsobiť úplnú stratu určitých vojenských spôsobilostí v Európe; preto víta a podporuje to, že Rada nabáda členské štáty, aby si podľa potreby vymieňali informácie a posilňovali transparentnosť v súvislosti s aktuálnymi a nadchádzajúcimi škrtmi v rozpočtoch na obranu, a požaduje posúdenie vplyvu týchto rozpočtových škrtov na vývoj spôsobilostí pri podpore SBOP; pripomína, že intervencia v Líbyi jednoznačne preukázala, že ani koalícia európskych krajín nie je schopná uskutočniť operáciu tohto druhu bez podpory od USA;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 183, 13.7.2011, s. 16.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 146, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 216, 20.8.2009, s. 76.

⁽⁴⁾ Prijaté texty, P7_TA(2011)0228.

⁽⁵⁾ Prijaté texty, P7_TA(2010)0419.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 349 E, 22.12.2010, s. 63.

Streda 14. decembra 2011

3. berie na vedomie pokračujúce neúmerne spoliehanie sa v otázkach bezpečnosti na Spojené štáty americké, keďže stúpol podiel USA na všetkých výdavkoch na obranu v rámci Severoatlantickej aliancie na 75 %, a tým aj potreba, aby európski spojenci zvýšili svoj podiel na výdavkoch na obranu; so znepokojením poznamenáva, že nedávne rozpočtové škrty len dopĺňajú model nižšieho investovania a nižších výdavkov členských štátov v oblasti bezpečnosti a obrany, ktorý trvá viac ako desaťročie;
4. v čoraz zložitejšom a nepredvídateľnejšom bezpečnostnom prostredí naliehavo vyzýva všetky členské štáty, aby užšie spolupracovali a koordinovali svoje kroky proti spoločným hrozbám, ktoré sú uvedené v Európskej bezpečnostnej stratégii, aby plne prevzali svoju časť zodpovednosti za mier a bezpečnosť v Európe, jej susedstve i vo svete; aj keď uznáva, že nie všetky hrozby sú vojenskej povahy a že EÚ má k dispozícii rôzne nástroje na predchádzanie krízy a jej riadenie, ako sú jej civilné spôsobilosti a nástroje technickej pomoci, pripomína členským štátom ich opakované záväzky vrátane tých, ktoré sú uvedené v Zmluve a záveroch Európskej rady, aby zlepšili svoje vojenské spôsobilosti a vyzýva ich, aby zabezpečili dodržiavanie týchto záväzkov;
5. opakuje svoj názor, že posilnená európska obrana rozšíri strategickú autonómiu EÚ a bude dôležitým prínosom k spoločnej bezpečnosti v rámci NATO a iných partnerstiev; zdôrazňuje v tejto súvislosti potenciál ustanovení Lisabonskej zmluvy a naliehavo vyzýva členské štáty, aby uplatňovali neustálu štruktúrovanú spoluprácu, stanovili podmienky na uplatňovanie doložky o solidarite a doložky o vzájomnej obrane a v plnej miere využili Európsku obrannú agentúru;
6. s ohľadom na rôzne miery ambicióznosti poukazuje na to, že členské štáty spolu vynaložia na obranu približne 200 mld. EUR ročne, čo je sotva tretina z rozpočtu na obranu USA, čo je však stále značná suma, ak sa vezmú do úvahy náklady na obranu v krajinách mimo Európy;
7. vyjadruje poľutovanie nad tým, že väčšina týchto prostriedkov sa vynakladá na základe nekoordinovaných rozhodnutí o plánovaní národnej obrany, čo vedie nielen k neustálym nedostatkom v spôsobilostiach, ale často aj k nehospodárnym nadbytočným spôsobilostiam a duplicitám, ako aj k roztrieštenosti odvetvia a trhov, čo má za následok, že EÚ nie je ani viditeľná, ani nemá prostriedky či dosah na výdavky v hodnote 200 miliárd EUR;
8. domnieva sa, že hospodárska a finančná kríza sa dá využiť ako možnosť na integráciu obranných politík EÚ, pretože môže konečne podnietiť vytvorenie a vykonávanie dlho pripravovaných ambiciózných reforiem;
9. vzhľadom na vyššie uvedené vyzýva členské štáty, aby akceptovali, že zvýšená spolupráca je najlepšou cestou vpred a že členské štáty môžu rozvíjať spôsobilosti nákladovo efektívnejším spôsobom a bez negatívneho dosahu na svoju zvrchovanosť najmä A) prostredníctvom lepšej koordinácie obranného plánovania, ktoré zahŕňa harmonizáciu vojenských požiadaviek a opatrenia na zvýšenie interoperability, B) združovaním a spoločným využívaním určitých spôsobilostí a štruktúr podpory, C) zvýšenou spolupracou v oblasti výskumu a vývoja technológií, D) napomáhaním spolupráce a konsolidácie v priemysle a E) optimalizáciou obstarávania a odstránením prekážok pre fungovanie trhu;
10. zdôrazňuje, že EÚ má k dispozícii nástroje a mechanizmy, ktoré členským štátom môžu pomôcť, aby tento cieľ dosiahli, ako sa uvádza ďalej, a to aj prostredníctvom určenia oblastí, kde možno na európskej úrovni poskytnúť väčší objem financií (písmeno F));
11. uznáva, že bez ohľadu na to, čo bolo uvedené vyššie, udržiavanie primeranej výroby a technologickej základne a zaistenie bezpečnosti dodávok sú zásadné témy národnej bezpečnosti, ktoré by sa nemali riadiť iba finančnými cieľmi;

Streda 14. decembra 2011

12. domnieva sa, že hlavným cieľom všetkých snáh EÚ v oblasti obrany v reakcii na finančnú krízu by mala byť Európska obranná agentúra (EDA), ktorá má potenciál riešiť širokú škálu politických úprav a plánovania, ale nedokáže to zrealizovať vo svojej súčasnej podobe; vyzýva na zlepšenie spôsobu fungovania Európskej obrannej agentúry, keďže zvýšenie jej rozpočtu, počtu zamestnancov, oblastí zodpovednosti a celkových právomocí by bolo z dlhodobého hľadiska nákladovo efektívne a umožnilo by jej pracovať lepšie na optimalizácii sektora obrany EÚ, pričom agentúra by mala presne vymedzenú úlohu predísť nákladnému zdvojovaniu a finančne neudržateľným obranným politikám;

A) Lepšia koordinácia obranného plánovania

13. opakuje svoju výzvu členským štátom, aby vykonávali systematické preskúmania bezpečnosti a obrany na základe spoločných kritérií a zosúladeného harmonogramu; navrhuje, aby sa tieto preskúmania stali pravidelným úkonom prepojeným s rozpočtovými postupmi, čiže akýmsi európskym semestrom preskúmaní bezpečnosti a obrany;

14. zdôrazňuje, že cieľom takýchto koordinovaných preskúmaní by bolo ukončiť kultúru izolovanosti plánovania národnej obrany a vytvoriť platformu pre štruktúrovanú diskusiu, čo by členským štátom umožnilo posudzovať širšie súvislosti a európske hľadisko pred prijímaním najdôležitejších strategických rozhodnutí o svojich obranných spôsobilostiach; zdôrazňuje, že táto iniciatíva by mala v prípade dotknutých členských štátov dopĺňať ich koordináciu v rámci procesu plánovania obrany NATO;

15. opätovne vyzýva na prijatie bielej knihy EÚ o bezpečnosti a obrane, prostredníctvom ktorej by sa zostavila a vykonávala Európska bezpečnostná stratégia, lepšie by sa stanovili bezpečnostné a obranné ciele, záujmy a potreby EÚ vo vzťahu k dostupným prostriedkom a zdrojom, pričom by sa zohľadnili aj netradičné aspekty bezpečnosti; zdôrazňuje, že táto kniha by mala byť vypracovaná a pravidelne aktualizovaná na základe vnútroštátnych preskúmaní, pričom by súčasne slúžila ako príručka pre tieto preskúmania, a tak prepájala plánovanie národnej obrany so spoločným hodnotením bezpečnostného výhľadu a hrozieb; zdôrazňuje, že vymedzením spoločnej vízie problémov a riešení takáto biela kniha vytvorí dôveru a poskytne ciele strategické usmernenia v súvislosti s tým, akú podobu by mali mať sily EÚ;

16. pripomína, že Lisabonská zmluva posilnila úlohu Európskej obrannej agentúry (EDA) pri podpore úsilia členských štátov o posilnenie vojenských spôsobilostí pre spoločnú bezpečnostnú a obrannú politiku; navrhuje preto, aby členské štáty požiadali Európsku obrannú agentúru, aby preskúmala možnosti zlepšenia koordinácie plánovania obrany v Európe; ďalej pripomína, že zmluva kladie agentúre EDA za úlohu hodnotiť dodržiavanie záväzkov v oblasti spôsobilostí a podporovať harmonizáciu operačných potrieb, a žiada lepšie plnenie týchto úloh; odporúča, že ako prvý krok v realizácii európskeho semestra by členské štáty mohli predložiť návrhy svojich preskúmaní národnej bezpečnosti a obrany agentúre EDA na konzultáciu, aby ich bolo možné posúdiť najmä so zreteľom na priority pre spôsobilosti stanovené riadiacim výborom agentúry EDA v pláne rozvoja spôsobilostí, ako aj na plány ostatných členských štátov a na proces plánovania obrany NATO; domnieva sa, že agentúra EDA by čoskoro mala tiež zohrávať dôležitú úlohu v definovaní politiky európskych spôsobilostí a zbrojenia;

17. zastáva názor, že ako ďalší krok by členské štáty mohli uskutočniť vzájomné konzultácie s cieľom harmonizovať svoje vojenské požiadavky a preskúmať všetky možnosti zvyšovania nákladovej efektívnosti prostredníctvom dojednaní na úrovni EÚ, ako aj regionálnych, dvojstranných či iných dojednaní;

18. naliehavo vyzýva členské štáty, aby v rámci takéhoto postupu riešili aj otázku súčasných nadbytočných spôsobilostí, najmä pokiaľ ide o materiál a ľudské zdroje nižšej priority v operáciách;

Streda 14. decembra 2011

B) Združovanie a spoločné využívanie spôsobilostí

19. je pevne presvedčený o tom, že združovanie a spoločné využívanie spôsobilostí už nie je len jednou z možností, ale že je nevyhnutnosťou; podporuje členské štáty v úsilí poukázať na najslubnejšie projekty v rámci procesu, ktorý bol iniciovaný na ministerskej schôdzi v Gente v septembri 2010 a v súlade s nemecko-švédskou iniciatívou z novembra 2010, pričom uznáva, že združovanie a spoločné využívanie nemôže nahradiť samotný rozvoj spôsobilostí, a že ho len posilňuje a zlepšuje; berie na vedomie prvý súbor projektov, ktoré podporila agentúra EDA a 1. decembra 2011 schválila Rada, a vyzýva členské štáty a agentúru EDA, aby podrobne informovali o pokroku dosiahnutom na ceste ku konkrétnym výsledkom a najneskôr do jari 2012 definovali ďalšie možnosti; naliehavo vyzýva členské štáty, predovšetkým členov Weimarského trojuholníka, ale tiež formáciu Weimar Plus, aby tým, že budú fungovať ako politická hnacia sila, zabezpečili úspech združovania a spoločného využívania;

20. zdôrazňuje, že členské štáty môžu významne ťažiť zo združovania či spoločného využívania určitých funkcií a prostriedkov predovšetkým v oblastiach, ako sú strategická a taktická preprava, logistická podpora, údržba, vesmírne spôsobilosti, kybernetická obrana, zdravotnícka podpora, vzdelávanie, odborná príprava a určité špecializované spôsobilosti, a to bez toho, aby vznikali významné závislosti, ktoré by obmedzili ich zvrchované rozhodovanie; dôrazne podporuje iniciatívy zamerané na riešenie nedostatkov v spôsobilostiach v oblastiach, ako sú napríklad dopravné helikoptéry, dopĺňanie paliva počas letu, námorný dozor, letecké dopravné systémy bez posádky, ochrana v prípade chemických, biologických, rádiologických a jadrových rizík, boj proti improvizovaným výbušným zariadeniam (IED), satelitná komunikácia, systémy velenia riadenia, senzory a platformy na spravodajstvo, sledovanie a prieskum (ISR) vrátane alternatív satelitných systémov, ako sú napríklad letecké dopravné systémy bez posádky prevádzkované vo vysokej nadmorskej výške a s dlhou leteckou výdržou a nevyhnutné zelené technológie, ktoré sú potrebné na dosiahnutie vysokej funkčnej nezávislosti a nákladovej efektívnosti;

21. zdôrazňuje, že združovanie prostriedkov musí ísť ruka v ruke s rozšírenou špecializáciou, keď členské štáty, ktoré sa zriekajú určitých spôsobilostí, môžu veriť, že im ju ostatné štáty poskytnú, a uznáva, že si to bude vyžadovať vážne politické záväzky národných vlád;

22. vyzýva členské štáty, aby kreatívne využívali rôzne modely združovania a spoločného využívania, ako napr. 1) združovanie prostredníctvom spoločného vlastníctva, 2) združovanie prostriedkov vo vlastníctve členských štátov, 3) združovanie obstarávania či 4) spoločné vykonávanie funkcií a úloh, ako aj vhodné kombinácie vyššie uvedených metód, a požaduje rýchle napredovanie najmä vo vyššie uvedených oblastiach;

23. po prvé, čo sa týka „spoločného vlastníctva“, vyzýva členské štáty, aby preskúmali možnosti spoločného nadobúdania určitého materiálu prostredníctvom konzorcií zúčastnených krajín či samotnej EÚ, pričom ako inšpirácia slúžia iniciatívy, ako napr. spôsobilosť strategickej leteckej prepravy realizovaná v rámci NATO, program AWACS Severoatlantickej aliancie alebo program Galileo Európskej únie, alebo aby hľadali možnosti financovania alebo spolufinancovania techniky získanej konzorciom členských štátov zo strany EÚ; zdôrazňuje potenciál spoločného vlastníctva v prípade najdrahšieho materiálu, ako napr. v oblasti vesmírnych spôsobilostí, leteckých dopravných systémov bez posádky alebo lietadiel strategickej prepravy;

24. po druhé, pokiaľ ide o „združovanie prostriedkov vo vlastníctve členských štátov“, považuje iniciatívu európske velenie leteckej dopravy (EATC), ktorú spustili štyri členské štáty, za obzvlášť užitočný príklad, kedy sa využitie existujúcich spôsobilostí optimalizuje prenosom určitých právomocí na spoločnú štruktúru, pričom sa zároveň plne zachová vlastníctvo prostriedkov v členských štátoch; považuje tento model združených, no oddeliteľných spôsobilostí za vhodný aj pre iné oblasti operačnej podpory, ako sú prepravné vrtuľníky, lietadlá námornej hliadky a prostriedky v oblasti vojenskej námornej dopravy; domnieva sa, že akékoľvek delegovanie právomocí na integrovanú štruktúru musí byť pružné a nemalo by si vyžadovať, aby všetci zúčastnení delegovali rovnaký súbor právomocí, s cieľom predísť riziku uspokojenia sa s najmenším spoločným menovateľom; považuje však za žiaduce, aby členské štáty poskytovali národné spôsobilosti v plnom rozsahu úloh európskeho velenia leteckej dopravy;

Streda 14. decembra 2011

25. po tretie, pokiaľ ide o „združovanie obstarávania“ ako napr. v rámci programu A400M, vyzdvihuje potenciálne výhody spoločného obstarávania z hľadiska úspor z rozsahu, vybudovania životaschopnej priemyselnej základe, interoperability a následných možností združovania a spoločného využívania v oblasti prevádzkovej podpory, údržby a odbornej prípravy; vyjadruje poľutovanie nad tým, že tieto výhody sa často strácajú pre rozdielnosť v požiadavkách a v dohodách o rozdelení práce, ako je to aj v prípade programu Eurofighter; aby bolo možné v plnej miere uplatniť potenciálne úspory, zdôrazňuje význam zachovania spoločnej konfigurácie spoločne obstaraného materiálu počas celého životného cyklu s cieľom uľahčiť spoločnú prevádzkovú podporu; vyzýva členské štáty, aby tiež zvažili združovanie externe dodávaných služieb;

26. po štvrté, pokiaľ ide o „spoločné vykonávanie funkcií a úloh“, domnieva sa, že pozitívne príklady možno nájsť v iniciatívach, ako je francúzsko-belgická spolupráca na výcviku bojových pilotov, britsko-francúzska dohoda o spoločnom využívaní lietadlových lodí, francúzsko-nemecká iniciatíva týkajúca sa výcviku pilotov vrtuľníkov alebo belgicko-holandská námorná spolupráca, pri ktorých sa v spoločnom partnerstve využívajú mnohé národné podporné štruktúry; obzvlášť vyzdvihuje príležitosti v oblasti vzdelávania, odbornej prípravy a cvičení, najmä pokiaľ ide o spoločné využívanie vojenských akadémií, testovacích a hodnotiacich zariadení a zariadení na výcvik pilotov; v prípade niektorých špecializovaných spôsobilostí považuje spoločné vykonávanie funkcií a úloh za jediný možný spôsob, ako môže väčšina členských štátov zabezpečiť prístup k niektorým zriedkavým spôsobilostiam, ako sú jednotky pre riešenie CBRN hrozieb alebo sanitné lietadlá;

27. pripomína dôležitú úlohu agentúry EDA, ako je stanovené v zmluve, pri navrhovaní viacstranných projektov, koordinácii programov členských štátov a v riadení programov spolupráce v oblasti výskumu a technológií; vyzdvihuje projekty uskutočňované agentúrou EDA, ktoré už prebiehajú, ako napr. program výcviku pilotov helikoptér a mobilné forenzné laboratórium na boj proti improvizovaným výbušným zariadeniam a jeho uplatnenie v Afganistane, a požaduje výraznejšie napredovanie v prípade iných iniciatív, ako napr. európska vzdušná dopravná flotila (EATF); nalieha na členské štáty, aby využili potenciál, ktorý agentúra ponúka z hľadiska administratívnej a právnej podpory, a aby jej zverili riadenie ich iniciatív spolupráce, a poukazuje na to, že je potrebné, aby agentúra EDA dostala prostriedky a mohla tak zvládáť nárast svojich zodpovedností;

28. uznáva dvojstranné a regionálne iniciatívy, ako sú britsko-francúzske dohody o obrane z roku 2010, severská obranná spolupráca a pobaltská obranná spolupráca, ako dôležité snahy o racionalizáciu využívania zdrojov a vyplnenie krátkodobých medzier v spôsobilostiach; upozorňuje na návrhy na podobnú spoluprácu v iných regiónoch, ako napr. medzi krajinami Vyšehradskej štvorky; zastáva však názor, že naďalej pretrvávajú veľké štrukturálne nedostatky, ktoré treba koordinovaným spôsobom riešiť na úrovni EÚ, a že preto treba v určitom čase začleniť tieto bilaterálne alebo regionálne dohody do širšej európskej perspektívy a zabezpečiť, aby prispievali k rozvoju SBOP a v nijakom prípade nepôsobili proti nej; v tejto súvislosti sa domnieva, že agentúra EDA by mala byť poverená úlohou zabezpečiť celkovú koherentnosť snáh a nabáda na ďalšie úvahy o tom, ako by mohli byť využité ustanovenia zmluvy týkajúce sa stálej štruktúrovanej spolupráce, aby sa zabezpečil celkový koordinačný rámec;

29. domnieva sa, že vytvorenie civilno-vojenského operačného veliteľstva EÚ, o ktoré opakovane žiada, by nielen výrazne posilnilo schopnosť EÚ podporovať medzinárodný mier a bezpečnosť, ale by v dlhodobom meradle viedlo aj k úsporám pre vnútroštátne rozpočty vyplývajúcim zo združovania a spoločného využívania; zdôrazňuje, že je potrebné politické vedenie zo strany podpredsedníčky/vysokéj predstaviteľky a vyzýva podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku, aby pokračovala v činnostiach založených na tzv. weimarskej iniciatíve a aby čo najskôr preskúmala právne možnosti na zriadenie modelu samostatného vojenského operačného plánovania a vedenia operácií, ktoré by pozostávalo z dvoch samostatných hierarchií velenia (a to civilnej a vojenskej) v súlade s modelom, ktorý bol predstavený Rade v júli 2011;

30. víta iniciatívu „inteligentná obrana“ uskutočňovanú v rámci NATO a znovu potvrdzuje význam nepretržitej koordinácie a odstraňovania konfliktov medzi EÚ a NATO na všetkých úrovniach v záujme predchádzania zbytočnej duplicitnosti; zdôrazňuje, že je nevyhnutné zintenzívniť praktickú spoluprácu medzi EÚ a NATO najmä vo vzťahu k odpovediam na problémy finančnej krízy; vyzýva najmä agentúru EDA a veliteľov spojeneckých síl NATO pre transformáciu, aby úzko spolupracovali s cieľom zaistiť, aby sa projekty združovania a spoločného využívania oboch organizácií navzájom dopĺňali a vždy sa vykonávali v rámci s najväčšou pridanou hodnotou;

Streda 14. decembra 2011

31. berie na vedomie potenciál združovania prostriedkov v oblasti kybernetickej obrany, a to vzhľadom na integráciu európskych kybernetických systémov, a nevyhnutnosť riešiť potrebu väčšej koordinácie EÚ v tejto oblasti;

C) Podpora výskumu a technologického rozvoja v oblasti obrany

32. pripomína, že výskum a inovácie v sektore bezpečnosti a obrany sú dôležité ako základ pre konkurencieschopnosť a odolnosť európskeho obranného priemyslu a tiež na dosahovanie cieľov stratégie Európa 2020 týkajúcich sa udržateľného rastu; poukazuje na to, že súčasné snahy v oblasti výskumu a technológií (R&T) budú rozhodujúce pre zvládnutie ďalšieho technologického pokroku; vyjadruje poľutovanie nad tým, že len asi 1 % celkových výdavkov krajín EÚ na obranu ide na výskum a technológie, zatiaľ čo viac ako 50 % sa naďalej vynakladá na ľudské zdroje, a najmä nad tým, že v prípade väčšiny členských štátov je tento podiel značne pod úrovňou 1 %; naliehavo žiada členské štáty, aby prednostne vynali výskum a technológie z oblastí, v ktorých krátia výdavky;

33. ľutuje skutočnosť, že potenciál úspor z rozsahu v projektoch spolupráce zostáva z veľkej časti nevyužitý, pričom približne 85 % výdavkov na výskum a technológie sa stále vynakladá na úrovni jednotlivých štátov a veľká väčšina zvyšnej sumy sa vynakladá na dvojstrannej a nie viacstrannej úrovni, čo vedie k roztrieštenosti medzi členskými štátmi; pripomína, že európski ministri obrany sa v novembri 2007 dohodli na spoločných hodnotiacich kritériách na zvýšenie obranných výdavkov na výskum a technológie na 2 % všetkých výdavkov na obranu a na zvýšenie podielu obranných výdavkov na výskum a technológie použitých v rámci európskej spolupráce na 20 %;

34. poukazuje na zásadnú úlohu agentúry EDA v koordinácii a plánovaní spoločných výskumných činností v oblasti obrany; zdôrazňuje výhody výskumnej spolupráce z hľadiska lepšej interoperability a v konečnom dôsledku aj z hľadiska väčšej homogenity materiálu a spôsobilostí ozbrojených síl členských štátov, keďže výskum predstavuje prvú fázu ktoréhokoľvek programu v oblasti materiálu;

35. pripomína rastúci počet technológií s dvojakým využitím, z čoho vyplýva aj dôležitosť posilňovania doplnkovosti a synergií medzi európskymi výskumnými programami v oblasti obrany a civilnej bezpečnosti; nabáda agentúru EDA a Komisiu, aby pokračovali vo vzájomnej koordinácii v rámci európskeho rámca spolupráce s cieľom maximalizovať synergie s tematickou časťou „Bezpečnosť“ rámcového programu pre výskum a technický rozvoj, najmä v oblastiach, ako je ochrana v prípade CBRN, boj proti improvizovaným výbušným zariadeniam, letecké dopravné systémy bez posádky, námorná kontrola, riadenie a spracovanie informácií a kybernetická obrana;

36. zdôrazňuje predovšetkým, že výskum v oblasti bezpečnosti musí byť v ďalšom programe Horizont 2020 zachovaný ako nezávislá téma; domnieva sa, že téma bezpečnosti by mala byť rozšírená, aby odzrkadľovala potrebu inovácie a transferu technológií medzi civilným sektorom a sektorom obrany, ale trvá na tom, že popri náležitom zohľadnení všetkých príslušných dokumentov týkajúcich sa obrany v programoch a projektoch by si mala táto téma udržať svoje civilné zameranie;

37. poukazuje na to, že tak ako sa výsledky výskumu v civilnom sektore často aplikujú v obrane, aj z výsledkov výskumu v sektore obrany má často prospech celá spoločnosť; obzvlášť pripomína príklady, ako sú internet a GPS; domnieva sa, že z dlhodobého hľadiska by sa malo uvažovať v ďalších rámcových programoch nad osobitnejším zameraním sa na výskum v sektore obrany s cieľom stimulovať európsku spoluprácu v oblasti výskumu a spojiť rozdrobené finančné prostriedky jednotlivých štátov;

38. zdôrazňuje však, že nesmú byť presunuté žiadne zdroje z výskumu v civilnej oblasti a že akákoľvek výskumná činnosť v oblasti obrany financovaná zo strany EÚ by mala mať predovšetkým za cieľ rozvoj spôsobilostí krízového manažmentu EÚ a mala by sa zamerať na výskum aplikácií dvojitého použitia;

Streda 14. decembra 2011

39. pripomína, že ako je uvedené v právnom základe 7. rámcového programu, výskumné aktivity podporované 7. rámcovým programom by mali dodržiavať základné etické zásady vrátane tých, ktoré sú stanovené v Charte základných práv Európskej únie; vyzýva Komisiu, aby zlepšila spôsob, akým presadzuje etické zásady pri posudzovaní kvalifikačných kritérií v prípade účasti na výskumných programoch 7. rámcového programu v oblasti bezpečnosti; žiada tiež Komisiu, aby sa z posúdenia etického a spoločenského vplyvu stal štandardný prvok každého projektu, ktorý má byť financovaný z prostriedkov 7. rámcového programu a budúcich výskumných programov;

40. poukazuje na ustanovenie článku 185 ZFEÚ, ktorý umožňuje EÚ prispievať do už existujúcich výskumných a rozvojových projektov uskutočňovaných skupinou členských štátov; domnieva sa, že by sa mohla preskúmať možnosť využitia tohto článku na zrýchlenie rozvoja spôsobilostí potrebných na misie a operácie SBOP;

41. tiež pripomína, že je rovnako dôležité hľadať synergie s európskymi vesmírnymi programami, a podporuje ďalšiu koordináciu medzi EDA, Komisiou a Európskou vesmírnou agentúrou v európskej rámcovej spolupráci, hlavne čo sa týka pozorovania Zeme z vesmíru a povedomia o situácii vo vesmíre; žiada o úzku koordináciu projektov MUSIS (Medzinárodný vesmírny zobrazovací systém pre kontrolu, zisťovanie údajov a pozorovanie), GMES (Európsky program monitorovania Zeme) a programami EDRS a harmonizáciu noriem pre civilné a vojenské infraštruktúry priestorových údajov; požaduje, aby bol projekt GMES v ďalšom viacročnom finančnom rámci (2014 – 2020) aj naďalej financovaný z rozpočtu EÚ;

D) Budovanie európskej obrannej priemyselnej a technologickej základne

42. pripomína potrebu pokročiť v konsolidácii európskej obrannej priemyselnej a technologickej základne, pretože následkom vylepšovania technológií, nárastu medzinárodnej konkurencie a znižovania rozpočtov na obranu nemôže byť obranný priemysel už v žiadnom členskom štáte EÚ udržateľný len na národnej úrovni; vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že aj keď bola dosiahnutá určitá úroveň koncentrácie v európskom vesmírnom priemysle, sektory pozemného a námorného vybavenia sú v jednotlivých štátoch stále vo veľmi veľkej miere roztrieštené; varuje členské štáty pred možnosťou, že zníženie investícií do obrany vystaví európsky obranný priemysel a technologické inovácie riziku prevzatia tretími mocnosťami s inými strategickými záujmami;

43. domnieva sa, že harmonizácia vojenských požiadaviek by mala viesť k harmonizácii nadobúdania materiálu medzi členskými štátmi EÚ prostredníctvom procesu koordinovaných preskúmaní v oblasti bezpečnosti a obrany, ako je uvedené v písmene A), čo je prvou požiadavkou na vytvorenie podmienok na strane dopytu pre úspešnú nadnárodnú reštrukturalizáciu obranného priemyslu v Európe;

44. uznáva síce, že jedným z pravdepodobných následkov reštrukturalizácie bude zrieknutie sa niektorých slabých priemyselných kapacít v členských štátoch, zdôrazňuje však, že všetky strednodobé a dlhodobé plány takejto reštrukturalizácie by mali byť zamerané na to, aby mali minimálny dosah na zamestnanosť; preto odporúča väčšiu zmenu zamerania a synergie, ktoré budú založené na väčšej špecializácii, interoperabilite a komplementárnosti; žiada o lepšie využitie fondov EÚ, ako sú Európsky sociálny fond a Európsky fond na prispôbenie sa globalizácii, s cieľom podporiť očakávanie zmien a prispôbiť sa im;

45. zdôrazňuje, že podporovaním európskej obrannej technologickej a priemyselnej základne sa môžu v obrannom priemysle EÚ vytvoriť trvalé pracovné miesta pre európskych občanov;

46. v kontexte reštrukturalizácie priemyslu vyzdvihuje tiež, že je dôležité zabezpečiť, aby nebola ohrozená bezpečnosť dodávok; vyzýva členské štáty a Komisiu, aby urýchlili vyvinúť komplexný a ambiciózný režim na zaistenie bezpečnosti dodávok v rámci EÚ na základe systému vzájomných záruk; naliehavo vyzýva členské štáty, aby ako prvý krok smerom k tomuto cieľu plne využili potenciál smernice o zjednodušení podmienok pre transfery výrobkov obranného priemyslu a urýchlili prácu s cieľom zabezpečiť fungovanie Rámcového dohovoru o bezpečnosti dodávok za okolností prevádzkovej núdze z roku 2006;

Streda 14. decembra 2011

47. nabáda Európsku obrannú agentúru, aby ďalej rozvíjala spoločný európsky pohľad na kľúčové priemyselné spôsobilosti, ktoré musia byť v Európe zachovávané alebo rozvíjané; ako súčasť takejto snahy vyzýva agentúru, aby urobila analýzu závislosti od mimoeurópskych technológií a zdrojov dodávok pre európsku strategickú autonómiu a aby členským štátom poskytla konkrétne odporúčania v súlade s prácou Európskej komisie, ktorá má tiež určité programy zamerané na obmedzenie európskej závislosti od dodávok a jej energetickej závislosti;

48. verí, že spoločné zbrojné programy, ako sú tie, ktoré spustila Európska obranná agentúra a ktoré riadi Organizácia pre spoluprácu v oblasti vyzbrojovania (OCCAR), predstavujú dôležitý nástroj na znižovanie nákladov na vývoj, podporu konsolidácie priemyslu, podporu štandardizácie a interoperability a zvyšovanie konkurencieschopnosti vo svete; vyzdvihuje úlohu agentúry EDA v uľahčovaní prenosu potrieb spôsobilosti do programov vzájomnej spolupráce a v identifikácii príležitosti na spoluprácu v rannom štádiu životného cyklu; vyzýva agentúru EDA, aby pokračovala v práci na spoločnej databáze na zapojenie národných projektov ako možností spolupráce a nabáda členské štáty, aby túto databázu zaplnili; vyzýva agentúru EDA, aby poskytla príručku k najlepším postupom pre spoluprácu v oblasti zbrojenia, ako je stanovené v jej stratégii pre spoluprácu v oblasti zbrojenia;

49. naliehavo vyzýva členské štáty, aby sa vyhli nepružným dohodám o spoločnej práci na projektoch v oblasti zbrojenia s tým, že berie na vedomie nežiaduce účinky princípu primeraného návratu investície vzhľadom na neefektívne rozdelenie práce, ktorá vedie k pomalšej realizácii a vyšším nákladom; žiada, aby bol princíp primeraného návratu investície nahradený oveľa flexibilnejšou koncepciou globálnej rovnováhy, ktorá umožní v celej EÚ efektívnu konkurenciu pri výbere zmluvných partnerov za predpokladu, že sa dosiahne minimálna rovnováha s cieľom zaistiť, aby mohli malé a stredné podniky rovnocenne súťažiť s veľkými podnikmi; víta skutočnosť, že globálna rovnováha sa využíva pri spoločnom investičnom programe EDA o ochrane ozbrojených síl, a vyzýva agentúru, aby túto koncepciu uplatňovala v celom spektre svojich aktivít s konečným cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky na európskom trhu s obranným materiálom a vziať do úvahy záujmy malých a stredných podnikov;

50. vyzýva členské štáty, aby využili skúsenosti OCCAR pri implementácii spoločných programov, ako sú tie, ktoré pripravuje EDA, a naliehavo žiada EDA a OCCAR, aby uzatvorili správnu úpravu o vzájomnej spolupráci; pripomína, že do OCCAR môže vstúpiť ktorýkoľvek členský štát, ak má o to záujem a ak spĺňa kritériá potrebné na členstvo;

51. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby navzájom spolupracovali s cieľom zabezpečiť kybernetickú bezpečnosť ako integrálny rys obranného sektoru;

52. konštatuje, že na európskej úrovni zatiaľ neexistuje žiadna právna definícia európskej obrannej technologickej a priemyselnej základne (EOTPZ) a vyzýva Komisiu a agentúru EDA, aby urobili analýzu možných kritérií takejto definície a jej dosahu; v tomto smere zdôrazňuje, že jedným z významných kritérií by mohla byť technologická pridaná hodnota tvorená tým, že sa konzultačné kancelárie nachádzajú v členských štátoch EÚ; nabáda členské štáty, aby zväzili zostavenie hlavného cieľa obranného priemyslu, a tým zabezpečili jasnú dlhodobú víziu rozvoja EDTIB;

53. berie na vedomie, že pre konkurencieschopnejší európsky obranný priemysel je dôležitá transatlantická spolupráca v oblasti priemyslu, ktorá môže uľahčiť prístup k novým technológiám, podporiť rozvoj inovačných výrobkov a poskytnúť podnety na znižovanie nákladov a skrátenie výrobného cyklu; tiež berie na vedomie potenciál, ktorý predstavuje spolupráca s externými partnermi;

E) Vybudovanie európskeho trhu v oblasti obranného materiálu

54. pripomína, že s cieľom zvýšenia konkurencieschopnosti európskeho obranného priemyslu, ako aj zabezpečenia primeranej ochrany záujmov daňových poplatníkov musia členské štáty urýchlene zlepšiť transparentnosť a otvorenosť svojich trhov v oblasti obrany; nazdáva sa, že smernica 2009/81/ES o obstarávaní na účely obrany a bezpečnosti posilňuje jednotný trh tým, že znižuje rôznorodosť nariadení týkajúcich sa obstarávania v sektore obrany a tým, že otvára trhy v členských štátoch pre väčšiu konkurenciu,

Streda 14. decembra 2011

a pripomína, že termín na transpozíciu tejto smernice uplynul 21. augusta 2011; vyzýva Komisiu, aby v primeranom čase podávala správy o transpozíčných opatreniach, ktoré podnikli členské štáty, a aby uskutočnila všetky potrebné kroky na zabezpečenie ich včasnej a dôslednej transpozície a riadnej implementácie;

55. zdôrazňuje, že táto smernica je vytvorená na mieru pre osobitosti zmlúv o obstarávaní v oblasti obrany a bezpečnosti a že následne možno považovať vyňatie zmlúv z legislatívy EÚ na základe článku 346 ZFEÚ za zákonné jedine vo výnimočných a odôvodnených prípadoch, aby sa ochránili podstatné národné bezpečnostné záujmy; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila riadne uplatňovanie smernice, ako aj výnimky na základe článku 364 ZFEÚ; podčiarkuje, že tomuto by pomohla hodnotiacia správa Komisie o osvedčených postupoch, ako aj o prípadoch nesprávneho uplatňovania nových pravidiel;

56. zdôrazňuje, že v súlade s pokračujúcim úsilím zameraným na modernizáciu a zlepšovanie celkového európskeho rámca pre verejné obstarávanie by sa mali ciele zjednodušiť administratívne postupy a odstrániť prekážky odrážať v praktickom uplatňovaní smernice a že v záujme uľahčenia cezhraničných verejných súťaží je potrebné urobiť revíziu neprimeraných a nezlučiteľných technických požiadaviek, ktoré obmedzujú vnútorný trh; ďalej pripomína, že potenciálni subdodávatelia by nemali byť diskriminovaní na základe národnosti;

57. pripomína, že režim vytvorený agentúrou EDA v jej Kódexe pre verejné obstarávanie na účely obrany a Kódexe najlepších postupov v dodávateľskom reťazci je uplatniteľný len na zmluvy, ktoré sú v súlade s výnimkou podľa článku 346 ZFEÚ; vyzýva agentúru EDA a Komisiu, aby znovu prehodnotili dôležitosť tohto režimu po tom, ako vstúpi do platnosti smernica o obstarávaní na účely obrany;

58. naliehavo žiada členské štáty, aby si ako najvyššiu prioritu v obstarávaní na účely obrany stanovili boj proti korupcii, a to primerané vykonávanie smernice, s tým, že budú odsudzovať ničivé následky korupcie, hlavne čo sa týka umelo zvýšených nákladov, akvizície nepotrebného, nevhodného alebo neoptimálneho materiálu, prekážok v spoločnom obstarávaní a programoch spolupráce, prekážok pri otvorení trhu, čo vedie k veľkej záťaži na národné rozpočty; okrem zovšeobecnenia transparentných a konkurenčných postupov verejného obstarávania odporúča dodržiavať odporúčania stanovené v príručke NATO/DCA s názvom Najlepšie postupy na budovanie integrity a znižovanie korupcie v sektore obrany; vyzdvihuje pozitívne príklady, ako je koncepcia paktov obrannej integrity medzi vládou a ponúkajúcimi za účasti nezávislých pozorovateľov, alebo systematický dohľad Parlamentu nad všetkými úrovňami procesu obstarávania nad rámec určitého stropu, ako sa robí vo viacerých členských štátoch;

59. zdôrazňuje, že požiadavky kompenzácie môžu byť oprávnené v zásade len vtedy, ak sú potrebné na ochranu podstatných bezpečnostných záujmov v súlade s článkom 346 ZFEÚ, a že by mali byť zhodné so zásadami transparentnosti a hlavne nesmú predstavovať riziko korupcie ani narušovať fungovanie európskeho trhu s obranným materiálom;

60. vyzýva členské štáty, agentúru EDA a Komisiu, aby spolupracovali pri postupnom vyradení požiadaviek na kompenzáciu a zároveň podporovali integráciu priemyselných odvetví menších členských štátov do priemyselnej a technologickej základne európskej obrany inými spôsobmi, než sú kompenzácie;

61. vyzýva Komisiu a agentúru EDA, aby sa zaoberali spôsobmi riešenia aj iných praktík narušujúcich trh, ako sú štátna pomoc a podpora vývozu, pričom možno vychádzať z iniciatívy agentúry EDA, ktorá je zameraná na zabezpečenie rovnakých podmienok;

Streda 14. decembra 2011

62. domnieva sa, že v súčasnom rozpočtovom kontexte je možné zásadu európskej preferencie pri obstarávaní obranného materiálu vnímať ako formu európskej solidarity; vyzýva Komisiu a agentúru EDA, aby predložili analýzu nákladov pre postup, ktorý uprednostňuje EÚ pri určitých druhoch obranného materiálu, v súvislosti s ktorým je dôležité zachovať si strategickú nezávislosť, a keď neexistuje žiadna reciprocita v prístupe na trhy tretích krajín; zdôrazňuje, že je dôležité zabezpečiť lepší prístup európskych produktov v oblasti obrany na trhy tretích krajín;

63. pripomína, že administratívna záťaž vyplývajúca z licenčných povinností v obchode v rámci EÚ v prípade produktov v oblasti obrany má tlmiaci efekt na konsolidáciu priemyslu a predstavuje najväčšiu prekážku pre nadnárodné spoločné programy zbrojenia; pripomína, že termín pre transpozíciu smernice 2009/43/ES o transferoch výrobkov obranného priemyslu v rámci EÚ uplynul 30. júna 2011 a že od členských štátov sa vyžaduje, aby od 30. júna 2012 uplatňovali nové pravidlá; vyzýva Komisiu, aby v primeranom čase podávala správy o transpozičných opatreniach, ktoré podnikli členské štáty a aby uskutočnila všetky potrebné kroky na zabezpečenie ich riadnej implementácie;

64. naliehavo vyzýva členské štáty, aby čo najlepšie využili nové všeobecné licencie na dodávky ozbrojeným silám iných členských štátov ako dôležitý nástroj na zlepšenie bezpečnosti dodávok v rámci celej EÚ;

65. zdôrazňuje, že úspech smernice, hlavne čo sa týka licencií na dodávky medzi jednotlivými spoločnosťami, závisí vo veľkej miere od dôvery, ktorú majú členské štáty k vzájomným kontrolám vývozu; naliehavo vyzýva členské štáty, aby prísne dodržiavali povinnosti stanovené v spoločnej pozícii Rady 2008/944/SZBP, ktorá vymedzuje spoločné pravidlá upravujúce kontrolu vývozu vojenskej technológie a materiálu a aby zabezpečili prísne posúdenie všetkých žiadostí o vývoznú licenciu podľa požadovaných kritérií; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby hodnotila dodržiavanie povinností členskými štátmi v kontexte preskúmania spoločnej pozície, čo sa týka obchodu, ako aj zahraničnej politiky vrátane dodržiavania ľudských práv a demokratických zásad v dovážajúcich krajinách;

66. znovu opakuje zásadný význam štandardizácie obranného materiálu pre vybudovanie jednotného európskeho trhu v oblasti obrany, ako aj pre zabezpečenie interoperability a uľahčenie spolupráce pri zbrojných programoch, spoločných a združených projektoch a podobných aktivitách; nabáda agentúru EDA, Komisiu a organizácie EÚ pre normalizáciu – CEN (Európsky výbor pre normalizáciu), CENELEC (Európsky výbor pre normalizáciu v elektronike), ETSI (Európsky inštitút pre telekomunikačné normy), aby spolupracovali s priemyselnými odvetviami, a hlavne so Štandardizačnou agentúrou NATO s cieľom urýchliť prácu na znižovaní odchýlok v normách pre obranný a bezpečnostný priemysel a medzi civilným a vojenským materiálom; podporuje používanie a ďalší rozvoj Európskeho informačného systému obrannej štandardizácie a Európskej príručky obstarávania na účely obrany;

67. vyzýva členské štáty a Komisiu, aby zaviedli systém celoeurópskej certifikácie výrobkov obranného a bezpečnostného priemyslu, aby sa zastavila neudržateľná situácia, keď sa v každom členskom štáte požaduje osobitné testovanie; zdôrazňuje, že tento časovo náročný a komplikovaný proces značne zvyšuje náklady výrobcov, poškodzuje ich konkurencieschopnosť až do tej miery, že to bráni účasti hlavne menším spoločnostiam; podporuje prácu agentúry EDA na vojenskej letovej spôsobilosti a nabáda členské štáty, aby urýchlili prácu na vytvorení spoločnej európskej organizácie pre vojenskú letovú spôsobilosť ako vojenského náprotivku Európskej agentúry pre bezpečnosť letectva;

68. zdôrazňuje, že vyššie spomínaná štandardizácia a konsolidácia by mala byť súčasťou procesu, ktorý vedie EÚ a nie priemyselné odvetvia, a mala by byť v prospech európskych záujmov a skutočných potrieb spoločnosti a že účasť na spoločných európskych programoch a synergiách by mala byť v zásade otvorená pre všetky členské štáty;

F) Hľadanie nových foriem financovania na úrovni EÚ

69. vyjadruje presvedčenie, že najmä v súvislosti s prijatím nového viacročného finančného rámca treba považovať o možnostiach rozpočtu EÚ, pokiaľ ide o podporu členských štátov pri dosahovaní cieľov spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky hospodárnejším spôsobom;

Streda 14. decembra 2011

70. ako je uvedené v písmene C), vyzýva na posilnenie a rozšírenie výskumu v oblasti bezpečnosti v súlade s rámcovým programom pre výskum, na využitie článku 185 ZFEÚ s cieľom spolufinancovania existujúcich programov výskumu a vývoja, ako aj na prípravu novej témy pre obranný výskum s civilno-vojenskými aplikáciami, aby sa podporila spolupráca v rámci obranného výskumu;

71. zastáva názor, že prostriedky EÚ by mali byť použité na podporu spolupráce v oblasti vzdelávania a odbornej prípravy a mali by podporiť vytváranie sietí medzi odvetvím obrany, výskumnými inštitúciami a akademickou obcou; vyzýva, aby boli uskutočnené potrebné opatrenia, ktoré umožnia vyplácať z rozpočtu EÚ štipendiá kadetom, ktorí sa zúčastňujú programu vojenský Erasmus, s cieľom poskytnúť im rovnaké zaobchádzanie ako študentom civilných inštitúcií vysokoškolského vzdelávania, čím by sa uľahčil rozvoj spoločnej bezpečnostnej kultúry a prístupu;

72. odporúča financovať činnosti Európskej akadémie bezpečnosti a obrany, ktoré sú zamerané na výcvik civilných a vojenských odborníkov v oblasti krízového riadenia a SBOP, a presadzovať spoločnú bezpečnostnú kultúru v EÚ prostredníctvom nástroja stability;

73. podporuje ďalší rozvoj úlohy akadémie ako fóra pre spoluprácu medzi akadémiami národnej obrany a civilnými inštitúciami pre odbornú prípravu v oblasti bezpečnosti, a to aj s cieľom identifikovať a rozvíjať úsporné združovanie a spoločné využívanie projektov; vyzýva členské štáty, aby akadémiu pretvorili na skutočnú akademickú inštitúciu, a vzhľadom na jej výrazné civilno-vojenské zameranie navrhuje, aby ju financovala EÚ v rámci ďalšieho viacročného finančného rámca;

74. vyzýva všetky príslušné subjekty, aby posúdili, či by prostriedky vo vlastníctve EÚ podľa vzoru projektu Galileo, ako je uvedené v písmene B), mohli byť schodnou a nákladovo efektívnou možnosťou, a to najmä v oblastiach, ako je strategická a taktická preprava či sledovanie;

75. naliehavo žiada členské štáty, aby prednostne navýšili rozpočet EDA a uznali tak pridanú hodnotu agentúry, ktorá kompenzuje pomocou spolupráce škrtý výdavkov prijaté na národnej úrovni; vyjadruje poľutovanie nad tým, že v rozhodnutí Rady o EDA sa agentúre neposkytol viacročný rozpočtový rámec porovnateľný so všeobecným rozpočtom EÚ;

76. poukazuje na to, že Satelitné stredisko EÚ, ktoré funguje so skromným rozpočtom, preukázalo svoju účinnosť a pridanú hodnotu v rámci rôznych bezpečnostných a obranných operácií; pripomína rastúci dopyt po satelitnom snímaní, a to aj vzhľadom na nedávne udalosti v severnej Afrike; vyzýva členské štáty, aby pre stredisko zabezpečili významnejší rozpočet a vzhľadom na jeho civilno-vojenské využitie zastáva názor, že by malo byť financované z rozpočtu EÚ;

77. víta snahy poľského predsedníctva Rady o revidovanie mechanizmu ATHENA; nabáda členské štáty, aby zvýšili svoje úsilie o dosiahnutie dohody o spoločnom financovaní; vyzýva členské štáty, aby v rámci revízie mechanizmu ATHENA zvažili možnosť rozšírenia mechanizmu tak, aby poskytoval aj spoločné financovanie opatrení alebo akvizícií, ktoré podporujú cieľ väčšej efektívnosti nákladov v európskej obrane, ale nemožno ich financovať z rozpočtu EÚ, najmä spoločné financovanie poskytovaného materiálu;

*

* *

78. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie vysokej predstaviteľke/podpredsedníčke, Rade, Komisii, parlamentom členských štátov EÚ, Parlamentnému zhromaždeniu NATO a generálnemu tajomníkovi NATO.